

“ହିତାଜୀତଲି”

* ର ଇ ନି ଶ୍ରୀ ପାଣ ० *

ନଗେର୍ଯ୍ୟବଳୀ ପତମନାଭମେନେ. ନୀ
ବି. ଏୟୁ, ବି. ଏୟୁଲ୍, ଏୟୁ. ଏୟୁଲ୍. ସି.
(ଅଭ୍ୟବସ ଯୁଗୀଯକ “କାନ୍ଦୁଜ୍ ଲେମ” ଅଭ୍ୟବସା-
ବସାରତିରେହୟ ରୈ ପ୍ରସଂଗ)

କବିହିତାଙ୍କ ପ୍ରକ୍ଷପନ
କୋଟିକାଳୀନ.

ଶ୍ରୀ ତାଙ୍କନାଳୀ

(ଏ କି କି କି କି କି କି କି)

അദ്ദേഹം തന്റെ തുടികൾക്കും ഉജപല്പുത്തി ഭോക്തരിൽ എൻ്റെ അല്ലെങ്കിൽ സമയത്ത് ചുമ്മുകാണും ഭാംതിയണ്ണും ശാരവും കൂടി വാഹിനാരാം ആ ഭോധ രാത്രി ചുവി രഥാജ്ഞ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം പ്രോക്തത്തെ ഉഠണ്ണും തുട്ടി തുട്ടി തുട്ടി തുട്ടി. ഇതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെസ്ഥിരകീതിക്കുള്ള ഏകകാരണം.

“വീബ്രുനാമ ടാഗാറി” എൻ്റെ ഉദയം വളരെ ഉച്ചതായ സമയത്തായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഒരു തന്റെ ഉത്തരാർഥത്തിനു നി ശ്രദ്ധം ഭോക്തരാട്ടക്കു മനസ്സുത്തടം മനോരൂത്ത കുറം ആത്മകീയഭോധത്തിനും കരിളുക്കം തട്ട്. ഒരു താത്പര്യം മനസ്സ് വാഹി മഹായ മതസ്സിലാറുണ്ടാക്കുക. ജനങ്ങൾ പ്രധാനമാം നന്നക്ക്. നാരീപ്രമതവും ചുമ്മുകാണുപരം ആശങ്കാം താഴുത്തുവും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പരന്നാരി കണ്ണ ഏന്നുവാനും ചുവിയും സിക്കന്ന ഭാരതീയൻ മതാദാനത്തും ആകാമാരാത്തെ നിലവ് കുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇതിനു പകരം ആത്മകീയമാർത്ഥങ്ങൾ നിന്നും ജീവിത കുമതത്തെ വൃത്തിചല്പിക്കുന്നതിനും ശാസ്ത്രത്തപ്പങ്ങളെ അഭ്യന്തരിച്ചും ഉഖരിച്ചും പാശ്ചാത്യരാജ്യം പുരപ്പെട്ടു. കരണ ലവും ഭരണ കേന്ദ്രപ്രസ്തുതാം അധികാരി പാശ്ചാത്യക്കു ഭോക്തരാട്ടക്കു മെന്നുള്ള ഭയവും വിലക്കിണായിരുന്നു. കേവലം മാനസിക വും സാമ്പത്തികവുമായ പരിശ്ശാരങ്ങളെ ഭോക്തവാഡാ യുദ്ധം തിരികെടുത്തവിച്ചു’ നിണക്കുള്ളത്തിൽ കളിച്ചു സംതൃപ്തയായി. ഭോക്തരിൻ്റെ ഭാവി അനുകാരമയമായി. മോക്ഷത്തിൽ അധികാരിയും ചെയ്ക്കിവരുന്നും ശ്രദ്ധാനവത്താരും ചെയ്യും ധർമ്മത്തെ പുന്നിഷ്ടാവനം ചെയ്യുമെന്ന്’ പീതയിൽ ഭോംഷിക്കന്നു. അതു വാസ്തവമാ അവാസ്തവമെല്ലാ അക്കന്നു. ചാപിക്കി എത്തുതന്നെ ഉണ്ടായാലും മുണ്ടാവുന്ന കുറച്ചുമാത്രം ഉണ്ടായാൽ ഭോക്തരു ശരിയായവിയത്തിൽ നായിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന്’ “മാസ്തു ശ്രീ ദോഖിപ്പും” പറയുന്നു. എത്തായാലും ഭോക്തൃജീവിയിൽ മരിയ ഉത്തമാർഘങ്ങളെ പ്രസ്തുക്കിപ്പുടുത്തുവാൻ കൈ മഹാന്നറ ഉദിഷ്ടം ശാസ്ത്രാവശ്രൂഷാരു കാബത്താനു’ “വീബ്രുനാമടാംഗാർ” ദോ

கிய காலாமனையுடைத்தில் உட்பூர்வன்று” “ஞாஸாந்” என்று
அது கீர்த்தி என்று பூர்வாக அறிவு மற்றும் சபையை ஏழாண்டும்
குமரத் தான் இந்தியாவின் மூலமையை பறிஞரும்
ஷங்கர் ஜிவாஜ் என்று எடுக்குதலேயும் பக்ஷீதானிகளுடை
விரோதம் பூலம் கையே, லோகத்தை மொலூபூர்வத்தியதோடு
நீதி, மற்றும் நாமகாஸாந் கெடுவதையும் கீர்த்தி யமாத்ம
ஶக்தி கையே, மராங்காந்திகள் ஏழுகுமிகாவுத்தியே அறநிலை
பிலைமாய தங்குதபத்தோடு வீழ்ச்சிவாய் பாடிலூந்த வா
க்ரிலாஸ்தோடு நீதி லோகத்து நூலேயே ஆலோசனை கீர்த்தி
அறநிலை மூதிகளும் அறவதிலே காரை வாசக்ணாலும் ஒத்தி
நெடுங்கணக்காக

காலோக் துதிகரி எட்டியும் ஏதேயோலை அறுகஷ்ணீயன் தீடு விரைவுப்படிமானங்களுக்கு ஜனதெரி அவையை அடுத்திக்கொடுத்தின் அவ்விபூதானால் காளிக்கொண்டு” தன்ற துதிகழியை உத்தமமானதை அறிக்கொடுத்த செடுக்கமக்குளானான் காஒர்ட் தனை பாரியுள்ளதைக்கு லும் விரைவுப்படித்தப்பட்டு அடஞ்சோடு துதிகரி வேரெயுத்து வகுஜான் “ஸ்ராத்யந் (தோட்டகாவான்) குஸங்க் மூள் (வருச்சல) இதனாயவையே முஹம்மதியர் அந்திகாம் அடுத்திக்கொடு. பாலுமைத்துரைஜுப்பைலும் பெற்றெடுத்து ஜூப்பைலும் பல நாட்களுமிருந்தும் “ஏற்று” எடுப்ப நாட்களைத் தொகையிட்டுவதனால் காளிக்கூடிட புதோகமாய மனோகாலி செய்கிறது விழுக்கொண். “ஸ்ராயன்” எடுப்ப ஸ்ராத்துதை அமேரிக்கையிலுத்து ஏற்ற வழிரை வெற்றுமானிக்கொடு. பகைசு அல்லது வூத்துப்பாலை எடுப்புதலை ஏதேயோலை அறுகஷ்ணாடு கவியுடை மனோவூத்து யுடை மாஹாதநுதெடு விழங்கி விழு அல்லது வரியுள்ளது மாய எடுக்க துதி “ஸ்ரீதாங்கல்,” காள்.

III.

ஸ்ரீ ராணுஜலியக ஹெட்டிஷ் தலைவர் முனிலபூத்துறை யேபு-ஶிளை கவியதெ கிருதி வோக்கமாட்டுக் கொடுத்து பார்வை செய்து விட்டது. அதை நினைவு கூறும் பார்வை செய்து விட்டது.

സ്പാഷയായ ബംഗാളിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് “ ശ്രീതാജജിവി ടാം ” തന്നെ ബംഗാളി ഭാഷയിൽ അലേപിരമുഴ്ചതിൽ ഗാന്ധാസമുച്ചയമാണ്: അതിനീന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ കർത്താവും അലേപിഹം തന്നെയാണ്: വിഭദ്ദേശാശയായ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഗ്രാമ്പുത്തിലും ഒരുംജാമയെ ലോകം അഭിനവിച്ചുതെന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അലേപിഹം നോബർസമ്മാനത്തിനു അർഹനായിത്തീർന്നത്. ശ്രീതാജജിവിയുടെ മുഖ്യവരയിൽ ഡീട് സീ Yeats എന്ന ആംഗ്ലീഷ് കവിവിവരത്തിൽ ഇപ്പോൾ മുപ്പുകാരം പറയുന്നു.

“ ഈ തർജ്ജമയുടെ ഒരു ക്രമീളത്തുപുതി ഏൻ്റെ രാത്രാസമയങ്ങാക്കേ തൊന്തു കൂട്ടിൽ കൊണ്ടു നടന്നിട്ടുണ്ട്. തീവണിയിലും വിത്രമന്മല്ലാളിലും മറ്റൊരുപേരും തൊന്തു അവരെ പാരായണം ചെയ്യാറുണ്ടോ? ആ സദഭ്രങ്ഗളാക്കേ എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഉത്തരവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വികാരശക്തി അംഗ്രേഖാർക്കാംമെന്നു ഒക്കെപ്പുട്ടും തൊന്തു വായന നിന്തിട്ടുണ്ട് ” ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമകവികാരങ്ങളെ ഉച്ചപലിപ്പിക്കുവാൻ ഇതു ശക്തിയുണ്ടോ കവിയുടെ സ്പാഷയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന മുലഗ്രന്ഥങ്ങളിനീന്റെ ഭംഗിയും ശക്തിയും അവാഹ്യം തന്നൊയായിരിക്കുന്നു. ശ്രീതാജജിവിയുടെ ശ്രദ്ധിംഗിയെ കരിച്ചു് അധികം വിസ്തരിച്ചിട്ടാവബ്രഹ്മിപ്പു. വംഗലാശാഖിജന്മമാരായ ചില ഓഗ്രവാഹാർമാതും ആ ഭംഗിയെ അനാഭവിക്കുന്ന ശ്രീതാജജിവിയിലും മിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമ എത്തവനേയും ആനുസ്ഥിപ്പിക്കുന്നതോണ്: ഇതിനെപ്പറ്റി സി. എഫ്. ആറുംണ്ട് പറയുന്നത് ത്രുഞ്ഞാവധമാണ്: “ ബംഗാളി ഭാഷയിൽ വുത്തമാത്രകരംമാതും പ്രേരിച്ചുഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ ശാന്നാജാജീ കവി കേവലം ശ്രദ്ധമായി കൂണ് ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ”. എന്നാൽ ഈ ശ്രദ്ധ ശ്രദ്ധിരിതി നേരം വേറെതന്നെന്നായാണ് ” പ്രാസാന്നപ്രാസാദം നിരണ്ടതതും ശ്രദ്ധിംഗിയാൽ കണ്ണാനുഡക്കര മായത്രമായ ഈ ശ്രദ്ധംപോലെ ലബ്ധിതവും സുഗന്ധവുമായ ശ്രദ്ധം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ കൈകുസ്തുവയുടെ വേദച്ചപ്പെട്ടുകൂട്ടിന്തിന്മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇതു കവികളുടെ പ്രാശ്നതിലുംഅധികംഡംഗി ഈ ശ്രദ്ധത്തിനുണ്ട് “ ശ്രീതാജ

ஆனால் "யுதக ஞாகாரங்கியைக்கொட்டு" ஹதிலூயிகங் விழுவிக்கொட்டு. அதிலை ஆஸாமுள்ளமா ஸ்ரீதியை அல்ல "பீதா தாந்தி" கை லோகத்திலுத்து உத்தரவுமைக்கொட்டு செய் மா நூற்றுமாண கொட்டுகிட்டுகிட்டு பீதாஜனதலியுதக ஞாதாந்தியமாய அறுஶையாக்கியான" அதுத்தை ஹதினாக்மாக்கிதீர்த்தது அது மேலூற்கு மக்களைக்குரை காரணமாக செய்து தம்மை (mystics. கலைஞர் உரப்பூர்வத்தியிலிக்கினா. மேகத்து வை ஸாயாராண ஏற்றுக்கொட்டு வை குடு வெவைசெவை நூற்றை காலைக்கும் அறுஶை தாந்தித்து வருகின்கொட்டு அதுறவுக்கைக்கும் செய்துகொட்டு அறுஶையை அறாமாத்துவம் கூடுமா" என்றுக்கொட்டு ஹதிலூய் (Dr: Inge) என்ன மஹான் பராஷா. அதுமேலூற்கு விவரமாய கொல்லி (Shelley) தோமஸ் ஸ்ம் (Thomson) சேந்யீஸ் ர் பாத்தே (Wordsworth) என்னி கவிகலையும் தோமஸ் என் கைவிஸ் (Thomas A Kempes) ஸ்பினோசா (Spinoza) மதவாய சில தட்பவாசிக் கூலும் மூட மக்கா வூத்து பூதுக்கூத்தித் தொண்ணாக்கி. என்னா கு கூர்த்தியக விகலை ஹது மனோதொவம் அழைத்துமிழு.

ഉദാഹരണം.

സെതരല്ലുപ്പേണ്ടുവേറുള്ളപക്ഷതനിൽ
അഭാരമാക്കാനനമാർക്കുത്തുടക്ക.
അഗ്രഹമിച്ചിട്ടുള്ളതുവും അനുസ്ഥിതിയില്ലോ
അഗ്രഹമിച്ചിട്ടുള്ളനിന്നിട്ടാതെ.
കുരൈത്തുമേളായവഷ്ടകാലാന്തില്ലോ
പാരാതെങ്ങീരുതസ്യും നാത്തിൽ.
ഉത്തരംഗമാമിടിനാഭത്താടൊത്തുകെക.-
ഒന്നിത്തുനംബേംത്തുനംബേംനാജീവൻ

1.

(മഞ്ചി)

മുഖംഡാവിതനൊന്നുചിപ്പിച്ചിട്ടുനേരു
സുഗന്ധംപരമക്കന്മായുംബന്ധലംതനിൽ

2.

(കിഴിപ്പാട്)

പെപതലിന്മ ഓകളിൽകൂടി യാടനന്താറു
ജാഗ്രമായോരുമേശേമേതനിന്നാറിരുതു

3.

(കിഴിപ്പാട്)

എന്നടക്കണ്ണിരാലുംപിന്നംപ്രാസാദജീവനം
എന്നമെതാൻപാട്ടാശാനന്നശുയത്താലും
താഴീയനിയെതിന്തുവിട്ടിംഗമഹാജീവിലു
കാഴ്യായ് തവഹാദപത്രത്തിൽ ചേത്തിന്തവാൻ
ആഭിത്രുരാജിവനക്കുകരിന്നിട്ടിക്കൊണ്ടു
അമാവിച്ചിഞ്ഞേകത്തിൽസർവ്വഭാക്താത്തുനിൽപ്പു

4.

(കിഴിപ്പാട്)

എന്നടനാഡിമാർക്കുംജായ് പായുംജിവനാം-
മാനാടിതനനായല്ലാരാപ്പുകൾക്കുടങ്ങണ്ണാതെ
വിളയിലോകങ്ങളിലെല്ലാമെവ്യാപിച്ചുതും
കാപ്പങ്ങൾപിഴിക്കാശനത്തനാരേയീംഡന

5.

(കിഴിപ്പാട്)

സ്ത്രീജാകത്തിലും സർജ്ജീവികളിലും ഏഴുവെച്ചതന്റെ
ഓടിയും ആരു ചെച്ചന്റും കാരണം അവയ്ക്ക് ചാക്കുന്നത്

இளைஞர்களையும் சொல்லுமா விடதற்கியான் ஸ்ரீ
அனங்காட்டி எந்தோ அவ்வாய்.

എന്നും ഒരു ചെറിയ പോതുവേദ്യം കൊണ്ട്
 ഒരു ഗുണപ്പുർണ്ണമായ ചായ്യാലെ
 എന്നും കുറവായുമോ മുൻവാഹിലാതെ
 തന്നെ സംരക്ഷിക്കാൻ ആളുമിക്കാം
 ഇന്നൊരു നീംതന്നീ തുല്യതാന്നല്ലിവതെ
 നന്നായ് വളര്ത്തിയ സസ്യങ്ങൾ
 അശ്വയാശനനാൽ നാലുജൂളിൽ കൂടുതലു-
 കൂടി ഓന്നാ ചാതെത്തുന്നുക്കും ചീടാം.

1.

ഡാഗ്രറിന്റെ ഇത് ഗ്രംതപ്രസക്തിയും ടൈജിങ്ങ
താണ്ടനാറിയാതെ യീറോസ് (Yeats) അരുള്ളത്തെപ്പുടനു.
ഭാരതീയമനോസ്വത്തി യുടെ യമാത്മാവസ്ഥ അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ
അഖാദ്ധവാട്ടിന് ഇത് സംശയമുണ്ടാകയില്ലോയിരുന്നു. ക്ലുസർമ്മുവും
ഇത്രപരമായി സമപ്പിക്കുകയും നിർത്തുന്നതിലും ഇത്രപരാശ്രം കാ
ണകയുമാണ് ഭാരതീയമരത്തിന്റെ അസ്ഥി ഭാരം. അഭിരക്ഷ
ജീവിതരഹസ്യവും ഇതാണ്. ഇത് തത്പരത ഉയ്യേലാഷിക്ക
നാതിനാലാണ് രവീന്ദ്രനാഥകാശേൻ ഭാരതീയസന്ദേശ വാധക
നായി പ്രശ്നാദിക്ഷാനാത്. മരാവരങ്ങളിലെപ്പും ഇത്രപരാശ്രം
തത്ത കാശാനാ മനസ്സിൽ മനസ്സുബുദ്ധിയും ശക്തിയും അപരിമി
തമായിതന്നെ കാശാനും. ഒപ്പവെച്ച തന്മാത്തിനു അതിരില്ലെ.
അതുപോലെ മാനസ്സുബുദ്ധിക്കും ആത്മാവിനും ആതിരില്ലാതിരി
ക്കും ഇത് തത്പരത പ്രതിപാദിച്ചുംകംണ്ടാണ് ശത്രീജ്ഞ
ലിയിലെ ആലുതെത്ത ശാനും പുറപ്പെടുന്നത്.

ഈ ചാന്ദവസാനരഹ്മർത്ത നായ്'തെന്ന

ഇവരുടെ കമ്പിവാൻ കമ്പിവാൻ വല്ല.

(ଅଧ୍ୟାତ୍ମ)

“உபரையோன்” எனவுள்ளும் எனவுடையுலி காப
த்தித்தமாளையுத்து இவும் நம்மது தெரிவதாக்கன். அந்திரு
மக்குடுமிலுமாறு விட்டு ஜிவோ அடிப்படைகாரிக்கன்

പ്രേരണ്ടായ ആതിക്ഷം രാജുതിനം ഈ ശാന്തം ദോഷമാദ്ദേഹ ബർധിയാണ്. സ്വപ്നക്രതിയെ അറിയുകയാണ് സ്വപ്നതന്ത്രസ്വാദ കണ്ണതിനുള്ള ഉത്തമമാർപ്പം. ഈ മ ദ്രോഗത്തെ ഒരു നമ്മുടെ ചീഴ്ചിപ്പമന്ത്രിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ മനസ്സുഖ്യലിംഗം അപരിഭിത്താവസ്ഥമെങ്ങാണ് ആരും മനസ്യമാരാക്കാനെല്ലുണ്ടോ യ മാത്രം സ്വപ്നതന്ത്രം മനസ്സുനില്ലെങ്കിൽ ഇത്രപ്രാണ്യത്തെ അറിയുകയും അതിനെന്നാൽ അക്കാക്കയും ചെയ്യുന്നതു തന്നെയാണെന്നും അംഗീകാരം ഉണ്ടോപറ്റിക്കുന്നു. സാന്നിദ്ധ്യക്രമായ ചുമ്പരപ്പു തനിൽനാഡി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാദ്ധ്യാത്മക! ഈ ദിവ്യ ശാന്താജ്ഞം കേൾക്കുന്നുവോ?

ഗീതാജ്ഞലിയിലെ ഓഴരാ ശാന്തിലും വിശദപ്പെട്ടുന്ന അപാരമായ പരമാനന്ദവികാരം ജീവിതത്തെ നിവാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതകാലിത്തിൽ ഓഴരാജുതനം ഉ ഗാക്കനാസ്തന്ത്രം സന്താപാവസ്ഥകൾ ഇത്രപ്രാബിലാസത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തരീതികളാണുണ്ടോ അവയെ ക്ഷമയോടെ ആരാക്കിക്കയാണ് ചുമ്പിക്കിട്ടു തനിക്കുള്ള പ്രധാനമാർദ്ദമെന്നും അംഗീകാരം ഉചിതമാണെന്നും, മരണത്തെകുട്ടിയും ക്ഷമയോടും സുഖാരംഗം അംഗീകാരം സ്വീകരിക്കുന്നു.

താവക്കിട്ടുന്നാകും മുള്ളും മടങ്ങാതെ
കാവലാരയൻവാതുകയ്ക്കത്തന്നുനിന്ത്യനാകാണ്ടു
അതുമെയറിയാത്തരാഴിയെക്കെന്നുവെന്നു
അരാഞ്ഞിനിനാജണ്ണയെനാടോതുവാനെന്നാപോലെ
രൂലാരാന്യകാരത്തിനാഞ്ഞരാത്രിയെങ്ങാം
പാരമാംഘര്ഷമെന്നുവെന്നുകല്പിക്കുന്നു.
എന്നാലുവിള ?കാട്ടകുടിത്താൻകവാടത്തെ
ചെന്നാടൻതുരന്നുനാൽ പ്രോത്സാഹനംസ്വന്നാതെ
കാത്രുനിനീടനാതുനിന്നുംമുന്തിരനാണ്ട്
കുർത്തള്ളിരിണ്ണതാരംതൊഴുകുണ്ടുപോം
(ശിശ്നു ക')

കു മു കാരണം ടാഗർ മരണത്തിനു സപാർത്തം പറ
ഞ്ചാത് ഇതുതന്നെയുള്ള ഒന്നും ജീവിതം പാരോപകാരത്തിനു
വേണ്ടിയാണോ വംശാടിമാനങ്ങളിൽ ദർശന ചെരം രൂപാദാഹ
ഞ്ചും നിന്നും ഗീതാജില്ലവിയും എല്ലാബന്ധത്തും കവി പാട്ടു
നായി കൊടിശാം.

അരാത്തികളും ആയം ജാതിയി—

ഭാധികം താഴൊന്നുമായും തിരേച്ചുവരും

അഡ്യുവസിച്ചീട്ടിട്ടുമാവിടെനാിൻ്റെ—

വടക്കിനേന്നുറവും സ്വഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു (അനന്നന്ത)

എന്നു തുടങ്ങി നാലു ശാന്തികൾ എത്ര മനോഹരങ്ങളും
ഞ്ഞ്. ആത്രേതിമാനമോ അവരും അവരും അവരും അവരും എല്ലാ
കാലികളേതായംഃ അതുമാവിനു ചെക്കുതുണ്ടെന്നും ദിനാന
കമ്പിയായ ഭഗവാന്നേരുന്നുവും സ്ഥലം കൊട്ടാരങ്ങളിലെല്ലു
ഞ്ഞും എന്നു രസകരമായ വിധത്തിൽ കവി നമേം പഠിച്ചു
നാം അനുഭവങ്ങളിലും ചീരി ഗ്രഹങ്ങളിലും ഇന്ത്യപരമാന്തരങ്ങൾനും കല്പി
ച്ചു മനത്തെ ഭൂഷിപ്പിച്ചു ഭൂമാരം പാദവരങ്ങെന്നീലും തുണ്ടാക്കി
മനുഷ്യനും മോശും കുട്ടിവാഹിനിക്കും തന്മാരെ മല്ലുപ്പുന്നാരാ
ക്കി ദനിച്ചാരു ധനസ്വരൂപ മല്ലുസ്ഥാവകാശമായി നിശ്ചയി
ച്ചും പോങ്ങും അനുഭവാർ താഴീ പേരുക്കുന്ന ശാന്തം പാരായ
ഞ്ഞും ചെയ്യുടെ.

മാലയുനൈറിഡേണ്ടനാമിരം ജൂപിക്കേണ്ട

മാലകരിട്ടാനൈഹാസ്സാരുവുപോടിഡേണ്ട

ജോരാന്നയകാരമെറുപ്പവലംഗഞ്ഞരകോണി—

വാരങ്ങേത്താണ്വീവിയമർച്ചുനും ചെയ്യുന്നനീ

കണ്ണമിച്ചിച്ചീട്ടിട്ടുന്നാകിൽ കാണാംനീക്കുന്നാിലായി

മീറയന്ത്വനുന്ന ചീളും കാഴ്ചയെന്നാറിന്താഘം

(കാളിപ്പാട്ട്)

അാതു പക്ഷെ കാശോർ മിച്ചുവാൻ പാരജനകളും
ഞ്ഞന്നസ്ത്രീയിങ്ങൾ.

സഡാധി യുരോഹാസന്യദ്വാരുവും

സുശാദി യുച്ചവിന്ന ചുറ്റിക്കൂടം ച

വസന്തപരക്കീറ്റുള്ളിപ്പരണ്ണാളം
വസ്യധ്യയിശനാവഴിഫോബാക്കാണാം

മതത്തിന്നെൻ്റെഖീജത്തെ മറയ്ക്കുന്ന അനാത്മകത്താണ് സി
ഡിന്താങ്ങളിൽ ഭേദങ്ങൾ ആയുന്ന് ക്രമത്തിൽ ഈ ചാന്ദാലു
നിത്രപാരായണം ചെരുണ്ണിക്കുന്നുണ്ട്

ഈശ്വരവാലാസത്തെപ്പുറാ: ഈ വിധമെല്ലാം കാരണം
പരിശുന്നണണ്ണങ്കും മനോദ്വീപ്പി യുടെകാഴ്ചക്രിയയിൽത്തും ആ മാ
മാത്രത്തെ മനഃഷ്ഠർ കാണാനാണെല്ലുന്ന സഹാരി അഭ്യർഥം ഒരു
ക്ഷണില്ല.

ഭ്രിഗുനാണ്ണതീഥം കൊമ്മുംബവരങ്ങളും
സീമയ്യോതരത്താവതിച്ചുവരുവാം
ദേഹത്തിന്നുചെറുംക്കുയലും
ആഹതലീഖാരതരാഖനാണ്ണിനും ബാലർ (കിളിപ്പൂട്ട്)

ഭോക്കത്തെ ആരുഭരിച്ചുകൊണ്ടാണ്' ദൈവത്തെ അറി
യേണ്ടതെന്ന്' അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ജീവിക്കുന്ന സൂഖ്യ ഭിവ
ജീളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. നാം അവാദാട സന്തോഷത്തിൽ
സന്നോഷിക്കയും ഭ്രംബാവാന്മയ തുടർച്ചയും ചെയ്യുന്ന
കെന്ന അഭ്യർഥം തുടന്ന് ചാട്ടുന്നു. ദൈവത്തെ അറിയുവാണും
അദ്ദേഹത്തിന്നു അംഗീരാഹണഭേദം അറിബുപ്പുണ്ടെങ്കിലും അവസ്ഥ
രം നും പാശിയ്ക്കുന്നുന്നതുനേക്കരിച്ച് ദാരുർ ചാട്ടുന്നതും
നൂതനതു സന്ദർഭമായിരുന്നു.

ഇതുന്നതുപിംബാംദൈവനരികത്താണ്ണതെപ്പുാർ
തുനന്നന്ന് പ്രകാശിപ്പാശിക്കിയ ശാഖത്തെ
നിത്രവാമഹരാനീചയാണിനിക്കലേശ്വരത്തെ
സദ്ഗുണകാണമാൻതാംതന്നുലമഹാക്ഷും
(കിളിപ്പൂട്ട്)

ഈശ്വരനെ കാടുകനായി കല്പിച്ച ഭ്രൂഢംപ്രായത്തു
ണിയുടെ മനോഭാവം സ്പീകരിച്ചു അഭ്യർഥത്തെ സ്ഥിരമണം സ
ന്ധ്യായം ഓരോ ഹക്കികർ പണ്ടകാലം മുതലെല്ലു സ്പീകരിച്ചു
ചുള്ളതണ്ണും. കാരാർ ശീതാശ്വനവിയിൽ പല സ്വന്ദർഭങ്ങളിലും

ഇത് എവിട്ടും കുറഞ്ഞ്.

“ഭോക്കത്തിന്റെ ശിൽഹനിൽ സന്തതം കുറഞ്ഞതാൽ
ശാക്രാന്തിക്കരാനെന്നും വല്ലും ചാണിട്ടും”
(കിളിപ്പാട്)

“മഹവരൻ വയനാതു പ്രതീക്ഷിച്ചു
സമയവും പോയിനിരക്കഴിയാരായ”

(അനന്ത)

ഭാഗ്രറിന്റെ സ്വന്തമന്ത്രപ്രശ്നം അവൾന്നീയമാണ്
രാജ്ഞിയമായ അടിമതപരമാ സാമ്പത്തികമായ ശാഖാവസ്ഥ
ഡേഡ് അംഗീരത്തെ പരിമേഖിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ
അത്മാവിനെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന സങ്കാവസ്ഥയാണ് അദ്ദേഹ
തന്ത പിരാക്കലനാക്കിത്തീർക്കുന്നത്.

“സങ്കലനപ്രാണിനെന്നിവള്ളം ബന്ധിച്ചും പ്രാണ
മുംഖ ചാരാനാഭരാതിരത്തെന്നാം പ്രാണം”
(കിളിപ്പാട്)

ഈത് നജീഴ മറ്റപട്ടി —

“തെന്നല്ലാതെ അഭീം മുംഖ ചാരാതിരിക്കുതു—
കുന്നമെന്ന ഒരിംഗിംതെന്നും തന്താലുമില്ലപ്പാറി
ഭോക്കത്തുകൂടിക്കുന്നു തെന്നും സ്വന്തമന്ത്രപ്രശ്നം
ഡേഡ് തന്ത്രം ചൊരുവും ചുരുവും ചുരുവും
കൈഞ്ഞുട്ടിബന്ധം കിട്ടാനായതു തന്നും

(കിളിപ്പാട്.)

ഭോക്കത്തെ കീഴടക്കി എക്കുട്ടരും പതിയായി വാഴ
വാഞ്ഞല്ലിക്കുന്നവൻ ഈ ശാന്തത്തെ സ്ഥാപിക്കുട്ടും.

ഭാരതമനിയുടെ സ്വന്തമന്ത്രപ്രശ്നത്തെ ഉഭ്രാശിച്ചു കവി
ചൗട്ടാന് നമ്മുടെ പുണ്ണക്കാശവിത കണ്ണുകീകളാക്കിത്തീർക്കുന്നു,

“ഒരു തന്ത്രനേയും മെഡയേഷ്ട്രാതെയും
രംഗേള്ളാച്ചിത ചക്രവർത്തിയും ദാതെയും
പാമവിദ്യുക്തം നടപ്പം വരിപ്പാതെ

പരിക്കുവാൻ തരംവരുന്ന താഴെ രീതി
ബഹമില്ലാതുള്ള മർ ലക്ഷ്മാലീ-
യുലകംണിനാമാംനിലവരംതെയും

(Bromms)

മരിം മരിംമുള്ള സപ്രക്ഷേപത്തിലേക്കുണ്ട് അന്തേറം ദാർത്ഥാതാവിനെ പുതിയ ചുവാൻ നോക്കുന്നത് പീതാ ജണാ ലിയിൽ പക്ഷിമുഗാദികളുടും, സട്ടികളുടും; സസ്യലതാൾ കൂടും അന്തേറം കാണിക്കുന്ന ആനകവു അംഗു ഫത്തിന്റെ ബാലുകാലത്തിലെ ഗ്രഹജീവിതത്തിൽ നിന്നുത്തുവിച്ചുത്തെപ്പു കും പ്രതിഭരിക്കായ തന്റെ വരിത്രുഡ്യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു വഴിത്തോഴുക്കനാതുതന്നു മനസ്സുറ്റുമ്പോൾ ഹരാഭകവ്വിക്കുന്ന ഇത്തൊരുവന്നുമുണ്ടാവുമെന്ന് ശ്രീതാജന്മവിജയ പ്രഭേരിപ്പിക്കുന്നുമാം പ്രാവിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീതാജന്മവിജയ പ്രഭേരിക്കുമായാൽ പരഞ്ഞു തീർക്കുവാൻ ഒരുപ്പന്നാശംകാബന്ധം പ്രസംഗംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതല്ല. ആ അനുമം വായിക്കുന്നവരിൽ ഇനിക്കുന്ന പരമാനന്ദത്തിനുള്ള കാരണം ആന്താണ എന്നും പറയുവാനും അസാംശ്യംതന്നു. ആപ്പുത്തു മാനം വായിക്കുന്നതോടുകൂടി നമ്മൾ ഏറ്റവുംകുറെ മരക്കിന്നും. അകാരണമായ ഒങ്ങ് വികാരം നമ്മുടെ ബാധിക്കുന്നു നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ആഞ്ചേരിലല്ലാണവിധിനമായഒരു രാന്ത്രികലേക്ക് തുന്നുംവന്നുകൊണ്ടു. ഇപ്പോൾമുള്ള ഗ്രബശക്തി ലോകത്തിൽ മരി തൃതീകരിക്കില്ല ഇതാണ്. ശ്രീതാജന്മവിജയ രഹസ്യം.

III

ഓരതീക്കയെ പ്രാപ്തിനമായ നില തീരെ നശിച്ചും അവർ പരപരമാസത്തിന് പ്രാതീകവിച്ചും ഇരിക്കുന്ന ഈ കാല തുടർവീശ്വരൻ മാറ്റി ദിവ്യഗാനം ലോകത്തെ ആശ്വാസിച്ചു അനുഭവിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് പിതാം ടിവ്രേയിൽക്കൊണ്ടു മാറ്റുന്ന ഗതിസംഖ്യകൾക്കു ലൈഖൻസ് വഴി കാണിക്കുന്നു. ആ നില സ്ഥിനി നിരംഗാഹത്തിൽനിന്നും കരങ്കരുവാൻ യാത്രാനാം നാം ശക്തിയില്ല. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ വിധം മണാവുത്തീയ

ഈ വന്നുടെ വംശവും മേഖലക്കുന്നുമെന്നും. എന്നാൽ ജീവിതാം സുഖത്തിലും അളവും മാത്രം ഒരു വിശ്വാസവും സഹജീവികളോടുള്ള അനന്തരയും മാത്രമെ ഉപയോഗ പ്രദമായിട്ടുള്ളൂ. ഈ അഭ്യർത്ഥനയാണ് ഗീതാജിത്തലി കര്ത്താവു ദിവർക്കുള്ളിയിൽ കാണിച്ചതനാിട്ടുള്ളത്. ലോകത്തിൽ നൂറു ഭിംഭിന്നങ്ങൾ സമീക്രമായ ടുള്ളു താണ്. പരക്കു ദിവ്യതയും അഭ്യവിധിയിൽ സ്വീകരിപ്പാൻ ജനം ക്ഷേമമില്ല. “എന്തു നീ രാഘവതു കൂടിഞ്ഞതാണും വ്യാനത്തെ വെറുതെ കൂടിയത്” എന്ന ലൈസ്റ്റ് കീപ്പൻ (Leslie Stephen) പരിജീവി തു വള്ള ഒരു തത്പരം അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. വ്യസനാവസരങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ജഗദ്ധിയന്നാവിൽ ലക്ഷ്യപ്പെട്ടിക്കുവാൻം ആ സംയോഗ ത്തിൽ എന്നും പുരപ്പെട്ടുനാ പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിപ്പാൻം ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് ജാതാനോപദേശം “പീതാജിത്തലി”യി അജൂഡപോലെ ഇതരകൃതികളിൽ ഉള്ള രാക്ഷി എന്നിക്കരിവില്ല.

കാശോർ കൃതാകളിടെ ത്രണപെടുപ്പും ലോകം അറി വരുതു ത്രാഞ്ഞിയപ്പോറി ജനങ്ങൾ ഒരു “കാശോർ പ്രസ്തുതിനെതു സ്വജ്ഞിച്ചു അനന്തരിപ്പാൻ ത്രാഞ്ഞിയിരിക്കുന്ന ഈ വിഷയത്തിൽ ഓരത്തുമിയിലെ ഇതരകുള്ളികളെ അനുരയിച്ചു മലയാളി ഓഷധാണ് ദുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നത്” മലയാളത്തിലെ “കാശോർ പ്രസ്തുതാനെത്തക്കരിച്ചു ഒരു പരിപൂർണ്ണവിമർശനത്തിനു ഈ പ്രസം ശത്രിൽ സ്ഥലമില്ല. പ്രക്ഷിതശാഖികളേയും സസ്യലതാഭികാശിയും വിളിച്ചു മറവിളിക്കുന്നതുകൊത്തെല്ലാ പ്രത്യേകിവേണ്ടെങ്കിൽ “അംഗേ! ജനനീ!” എന്നും മറ്റും സംബന്ധം ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടോ “കാശോർ പ്രസ്തുതാന്മായില്ല. ബന്ധംതേതയും വിഷയത്തേയും മറന്നു അവക്കാരാം അലങ്കാരപ്പെട്ട അലങ്കാരപ്പെട്ടതി പ്രയോഗിക്കുന്ന തും “കാശോർ പ്രസ്തുതാന് ”മല്ല.“കാശോറിന്റെ” ചിന്ത ഗതിയെയുണ്ടായി അറിയേണ്ടത്. “ജാതാനും” “കാശോർ പ്രസ്തുതാന്” ത്തിന്റെ ബീജം. ഈ ബീജം കേരളത്തിൽ വളരെ ഏറ്റവും പ്രാത്മകമാത്രമെ ഇപ്പോറി തന്മുള്ളൂ.

